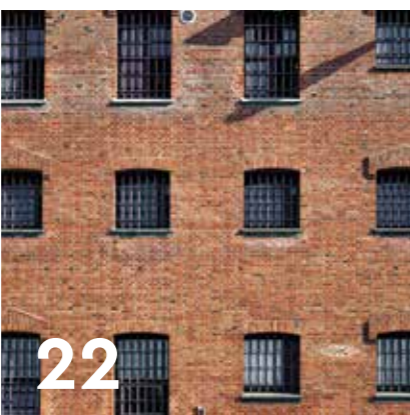
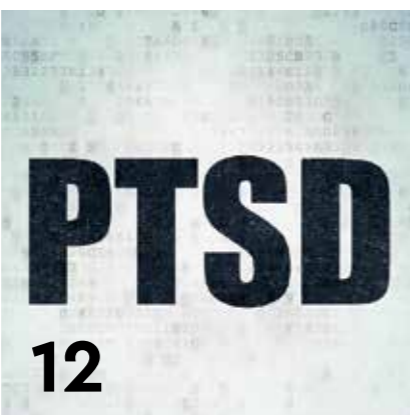
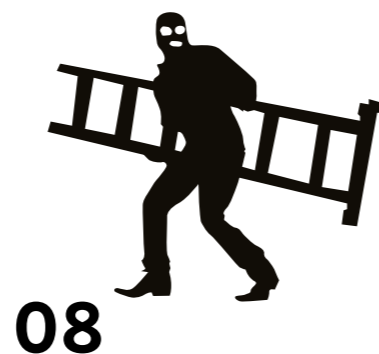

FÆNGSELSFUNKTIONÆREN

LIGE NU HANDLER DET KUN OM AT KOMME
IGENNEM CORONA-EPIDEMIEN

FÆNGSELSFORBUNDET

SAMMENHOLDET OG KORPSÅNDEN BESTÅR

Der er stor usikkerhed her i de første uger af corona-forløbet. Vi ved, at mange vil blive syge, men ikke hvor mange, og hvor hårdt det kommer til at ramme vores arbejdsplads.

Men heldigvis er noget lige så sikkert, som det hele tiden har været. Det er, at sammenholdet og korpsånden består.

Det er dybt imponerende, hvordan det lykkedes jer at håndtere opgaven i en situation, hvor vi i forvejen er nede på bemandingen.

I knokler og ofrer jer for at sikre, at Kriminalforsorgen lever op til de forventninger, samfundet har til os. Det er enestående.

Vi er i forbundet meget bevidste om, at I møder helt nye udfordringer i denne tid.

Når I skal isolere indsatte med tegn på Corona, når I skal tackle de indsattes frustrationer over manglende besøg, og når I skal forholde jer til jeres familiers bekymringer.

Det er en helt ny virkelighed, der er vokset ud for os alle sammen, og jeg er stolt over, hvordan I har tacklet den omvæltning, det er.

Det er denne nye virkelighed, luppen er rettet mod lige nu. Vi tager en dag ad gangen og afventer, hvad der sker.

Men så snart vi er ude på den anden side af corona-krisen, retter vi fokus på de andre problemstillinger, den kommende direktør står over for.

For det er et farligt job at arbejde i den uniformerede gruppe i Kriminalforsorgen – også til hverdag. Det viser den nye PTSD-rapport med al tydelighed. Jobbet er mere belastende end at være politibetjent. Det havde vi en fornemmelse af i forvejen. Men nu har vi fået det sort på hvidt.

Det har konsekvenser, når man år efter år skærer bemandingen samtidig med at man fylder fængslerne til randen.

Jeg holder mig klar til at etablere et godt og fornuftigt samarbejde med den nye direktør, og ser frem til fortsat at kæmpe med næb og kløer for gode og meningsfulde arbejdsvilkår for jer i fremtiden.

Hold fanen højt så længe og husk, at jeres indsats er værdsat.

Af Bo Yde Sørensen,
formand for
Fængselsforbundet

Udgivet af:
Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st.th.
2500 Valby

Redaktionen: tlf. 72 55 99 91
www.faengselsforbundet.dk

ISSN: 0902-8897
ISSN: 2245-6635 (online)

Artikler og indlæg modtages på:
Redaktion@faengselsforbundet.dk.
Debatindlæg (max 600 ord) sendes
med navn, stilling og tjenestested.
Redaktionen forbeholder sig ret til
at redigere i teksterne. De holdninger,
der kommer til udtryk i indlæg og
artikler, er ikke nødvendigvis et
udtryk for forbundets holdning.
Hvis intet andet er angivet, er
materialet skrevet af redaktøren.

REDAKTION:

Ansvarshavende redaktør: Bo Yde Sørensen
Redaktør: Søren Gregersen
Journalist: Maria Hamilton

Grafisk design: kroeyergrafik.dk
Produktion og tryk: Jørn Thomsen Elbo
Foto: Nicolai Perjesi, Maria Hamilton,
Søren Gregersen, Søren Skarby
Forside: Vestre Fængsel

ALT ER SAT PÅ PAUSE

AF SØREN GREGERSEN

Kriminalforsorgens øvrige problemstillinger må vente. Lige nu handler det om at komme igennem Corona-epidemien.

Vi udsender dog alligevel dette fagblad. Det gør vi i respekt for vores medlemmer, som fortsat holder fængsler og arresthuse kørende.

Det bør nævnes, at hovedparten af artiklerne er produceret, før det øvrige samfund lukkede. Artiklerne skal altså læses i det lys.

Det har kun i begrænset udstrækning været muligt at belyse Corona-virussens konsekvenser for vores medlemmer. Kriminalforsorgen har heller ikke haft mulighed for at svare på spørgsmål, hvilket er helt forståeligt.

Meget kan have ændret sig, siden bladet blev sendt til tryk. Forhåbentlig til det bedre. Sandsynligvis til det værre.

Det vi ved lige nu, er, at Kriminalforsorgen har taget en række radikale tiltag for at begrænse risikoen for smittespredning.

Der er indført et tilsigelsesstop for nye afsonere.

En række af de indsattes aktiviteter – som for eksempel undervisning – er blevet aflyst.

Der er iværksat en beredskabsplan om håndtering af smittede indsatte og håndtering af bemandingsproblemer.

Og der er lukket for udgang og besøg.

Der kommer givetvis flere tiltag, inden vi er igennem krisen. Vi håber, det ikke kommer til at vare alt for længe.

HVORDAN ER DET AT GÅ PÅ ARBEJDE I ARRESTHUSE OG FÆNGSLER, MENS LANDET LANGSOMT LUKKER NED OM ØRERNE PÅ EN? FAGBLADET HAR TALT MED FIRE FÆNGSELSBETJENTE I DEN FØRSTE UGE AF KRISEN.

PÅ JOB I EN CORONATID

AF MARIA HAMILTON

HEIDI GRØNBÆK JENSEN, RINGSTED ARREST

Det er en underlig oplevelse at være fængselsbetjent lige nu. Jeg var på arbejde dagen efter, statsministeren sendte det meste af Danmark hjem. Ringsted Arrest har plads til 17, men der sidder 21, og der er kun ét bad. Derfor troede jeg, at jeg ville møde op til, at besøg og udgang var stoppet. Men jeg mødte ind til en kriminalforsorg, der slet ikke var lukket. Det var surrealistisk, at folk blev lukket ind til fuld besøg torsdag. Fredag blev det heldigvis reduceret til kun nærtstående familie.

Det er tydeligt, at situationen er ny for alle, og at alt skal opfindes, mens vi arbejder. For eksempel fik vi at vide, at vi ikke måtte tage imod nye afsonere, men i nat fik vi en ind, der var efterlyst. Jeg skal jo nok klare mig, men min mor har dårlig lungekapacitet. Min mand og jeg bliver begge hjemme, når vi har fri, for vi kan ikke garantere, vi ikke har taget smitte med hjem."

BIRGITTE MØRK, STORSTRØM FÆNGSEL

Der er selvfølgelig en del forvirring og angst mellem os fængselsbetjente, når vi sidder sammen og snakker. Men jeg synes, vi klarer det rigtigt godt, når vi er sammen med de indsatte. Vi har også fået gode og vigtige informationer, men der er også mange ting, der endnu ikke er tænkt helt igennem.

Jeg havde en ekstravagt på en anden afdeling. En indsat sagde, han havde det skidt. Sygeplejersken målte hans infektionstal, de var høje. Hun sagde, at han skulle isoleres. Så fulgte en streng procedure. Han skulle gå ind på cellen og lukke vinduet, men da vi skulle give ham mad opstod spørgsmålene. Hvad skulle vi sætte maden på? Hvad med service? Jeg kunne kun finde plastikbestik. Senere på dagen, da det gik op for den indsatte, at han ikke måtte komme i fællesskab, blev han rasende.

Jeg ville egentlig helst blive hjemme, for både min mand, min søster og min far er kronisk syge. Men det kan jeg jo ikke bare."

MIKAEL FABRIN, NYBORG FÆNGSEL

Jeg arbejder for øjeblikket på sygeafdelingen, og det er faktisk ret fint, for der er vi omgivet af sundhedsfagligt personale, og afdelingen er indrettet til at håndtere sygdom. Lige nu er der ikke nogen af de indsatte på afdelingen, der er ramt af Corona. Men vi har skåret ned, så det kun er dem med akutte problemer, der kommer hertil for at mindske gennemgang og smitte. Ingen fodvorter i øjeblikket.

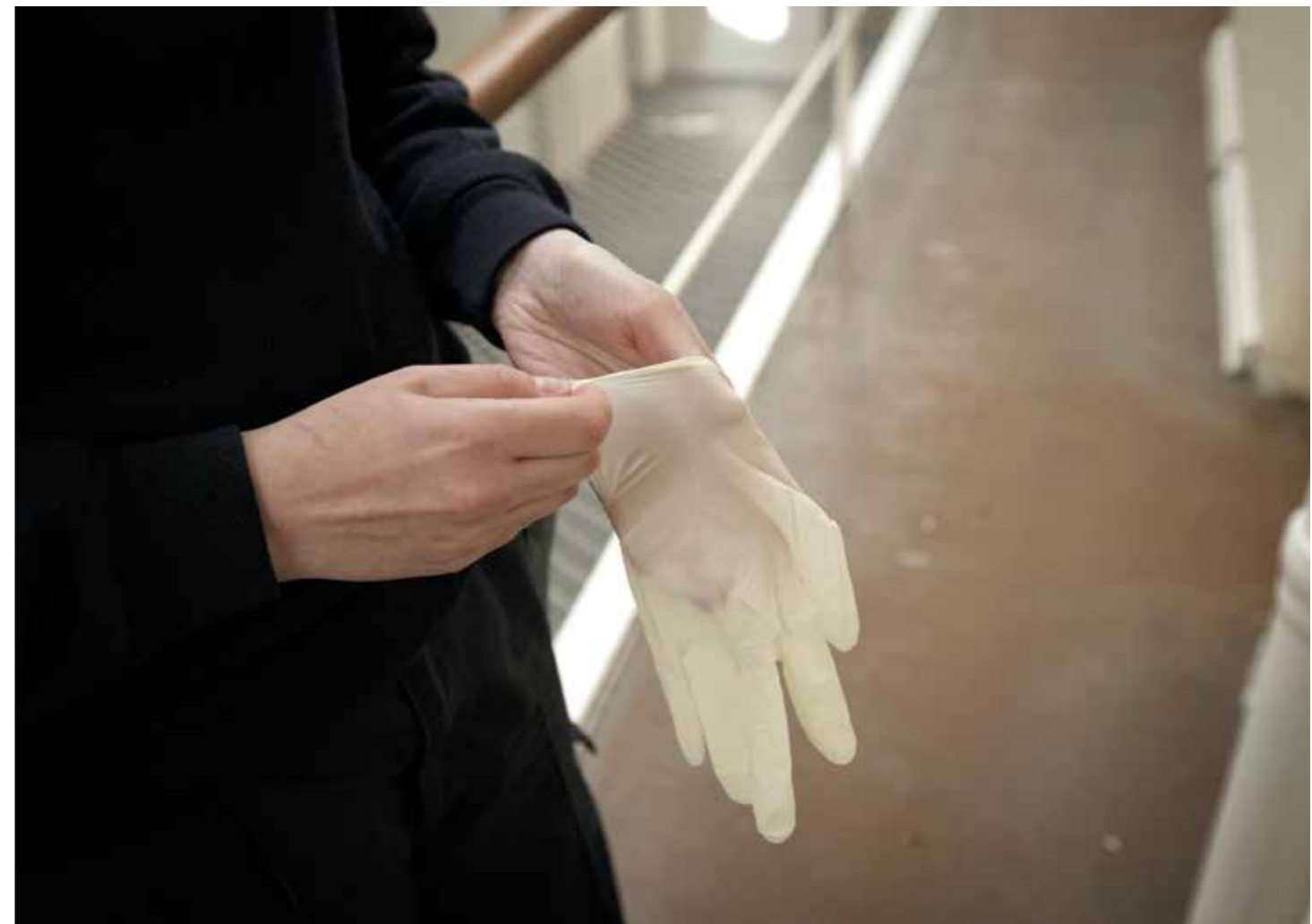
Indtil videre er det ikke så anderledes at gå på arbejde bortset fra, at vi får nye retningslinjer hver dag fra centralt hold. Jeg synes godt, der kunne være mere lokal tolkning, for vi kan ikke inddæmme på samme måde her, som de kan i Storstrøm Fængsel, hvor der er toilet og bad på cellerne. I Nyborg deler 18 indsatte to bad og toiletter, og vi kan jo ikke lige give dem en flaske håndsprit.

Vi har folk, der bor på fængslet, fordi de ikke kan komme hjem til ægtefæller, der er særligt udsatte, så kan det godt være frustrerende, at man ikke straks lukker helt for besøg."

CAMILLA WENZELL, AARHUS ARREST

Aarhus Arrest er sat på nødvagtplan for at sikre, at vi er så få på arbejde som muligt på grund af Corona.

De indsattes tid uden for cellerne er minimeret, kun købmand én gang om ugen og ingen mulighed for kondi. Vi møder på døgnvagt og 12-timers vagter for at nedsætte antallet af betjente. Jeg kan sagtens se ideen i forhold til smittefare, men jeg kan godt være betænkelig i forhold til min og mine kollegaers sikkerhed. Jeg går på tredje sal med plads til 19 fanger. Nu er der 21. To enkeltceller er lavet om til dobbeltceller. Der er kun to toiletter på etagen, og der er længere ventetid for de indsatte, for de heldagsposter, der plejer at gå til hånd på alle afdelinger, er skåret væk som en del af nødvagtplanen."

NY ADRESSE FOR HOLSTEBRO ARREST?

Arresthuset i Holstebro ligger i det gamle rådhus midt på gågaden, men nu er det måske snart slut med at bruge bygningen fra 1847. Kommunen har tilbudt en grund mellem retten og politiet på Stationsvej.

TYV PÅ DEN GODE MÅDE

Med 400 indbrud og to års fængsel på CV'et er en tidligere indbrudstyv et godt match for Trygfonden. Nu deler han ud af sin viden og holder foredrag om, hvordan han kan bryde et vindue op på kun 14 sekunder. En viden, der kommer både borgere og vinduessælgere til gode. Man må sige, at resocialiseringen er lykkedes virkelig godt her.

THORKILD HAS LEFT THE BUILDING

Thorkild Fogde offentliggjorde i slutningen af februar, at han stopper som Kriminalforsorgens direktør. Han ryddede sit kontor og var ude ad døren to dage senere for at tiltræde jobbet som rigspolitichef.

HVAD MED DE KROPSKAMERAER?

For et par fagblade siden bedyrede vi, at nu kom de snart, kropskameraerne. Men nu er der gået hårdknude i processen. Det forlyder, at det måske først bliver i 2021.

BEKYMRENDE UDVIKLING

Det er efterhånden ikke til at finde en ærlig cykeltyv længere. I 2019 blev der stjålet rekordfå cykler; kun 46.000. Det er næsten en halvering på ti år, skriver Danmarks Statistik. Og det stopper ikke her! Antallet af unge som får en dom for indbrud og tyveri falder også. Verden er af lave! Om få år står fængslerne tomme.

TOTAL OVERVÅGNING

I Kina er de glade for overvågning. I fængslet Yancheng arbejder man på en udvidet monitorering af de indsattes mindste bevægelser. Det skal ske via skjulte kameraer og sensorer på cellerne, der sender al data til en intelligent computer, som så kan fortolke på data og spytte nøjagtige rapporter ud i slutningen af dagen.

VAR DET NOGET MED ET BOFÆLLESKAB?

Har du altid drømt om et ollekolle? Eller tiltaler det dig bare at bo i et hus, der til forveksling ligner din arbejdsplads? Så er der lys forude, for Vridsløselille Fængsel er nu frit på markedet. Du får hele 24.000 kvadratmeter og har indtil 20. april til at komme med et bud.

ÅRETS TREDJEÅRSELEVER PÅ UCB FIK TIL OPGAVER AT SÆTTE DERES JOB I RELATION TIL VERDEN UDEN FOR MURENE.

DE NYE BETJENTE STILLER SPØRGS- MÅL VED KRIMINAL- FORSORGEN OG SAMFUNDET

AF MARIA HAMILTON

UDDANNELSE

ER VARETÆGTSFÆNGSLING LIG MED ISOLATION?

Flemming, Claus og Marc fra Vestre Fængsel dykker ned i varetægtsfængslingen som problematik.

"Hvis man går direkte fra varetægtsfængsling til løsladelse, har man siddet uden mulighed for resocialisering. Men spørgsmålet er, om politikerne er klar til at diskutere alternativer," siger eleverne, der i opgaven diskuterer, om varetægtsfængsling faktisk er den hårdeste dom, man kan få.

En tidligere indsat bidrog med sin egen oplevelse: "Varetægtsfængslingen var den hårdeste tid i hele min afsoning, fordi den var præget af uvisshed og umenneskelige vilkår," sagde han.

BATTER UNGEKRIMINALFORSORGEN?

Louise fra Renbæk Fængsel og Lotte og Jeppe fra Sønder Omme Fængsel diskuterer i deres opgave effekten af Ungekriminalforsorgen, der fører tilsyn med unge mellem 10 og 17 år.

B bliver børn udsat for voksenlignende rettergang, eller har indsatserne haft mærkbar effekt? Ungekriminalforsorgen mærker selv effekten af et godt samarbejde med de unge og deres familier.

"Men den har kun eksisteret et år, så der er endnu ingen tal på, om den har positiv effekt," siger Louise.

LIVSTID... HVAD NU?

Lasse fra Kragshoved og David fra Herstedvester har talt med livstidsdømte for at undersøge deres perspektiver på fremtiden.

"Vi talte med tre livstidsdømte, der havde siddet henholdsvis 5, 10 og 15 år. Det var tydeligt, at deres optimisme steg i takt med antallet af år, de havde afsonet. Vi fandt samtidig ud af, at det var vigtigt i forhold til deres optimisme, at de havde relationer at komme ud til bagefter," siger de.

ER EN BEDEKRANS TEGN PÅ RADIKALISERING?

Mustafa fra Nyborg Fængsel undersøger, hvordan man forholder sig til religion og radikaliserer i fængslerne.

"Der er nok en tendens til, at uvidenhed gør, at man kan komme til at indberette de forkerte ting. Det er vigtigt, at man ikke nødvendigvis forbinder en bedekrans eller en særlig klædedragt med radikaliserer. Man skal holde øje med indikationer, men indberette det rigtige. Risikoen for en mistroisk adfærd omkring alt, hvad der har med islam at gøre, kan måske risikere at skubbe indsatte ud i radikaliserer. De radikaliserede, jeg har mødt, har haft et meget lille kendskab til Koranen. Jeg tror, en større kulturforståelse og mere synlige ressourcepersoner er vejen frem," siger Mustafa, der selv er uddannet ressourceperson.

HVER SYVENDE AF FÆNGSELSFORBUNDETS
MEDLEMMER HAR PTSD.

PTSD ER MERE UDBREDT BLANDT FÆNGSELSBETJENTE END HOS POLITIBETJENTE OG SOLDATER

AF SØREN GREGERSEN

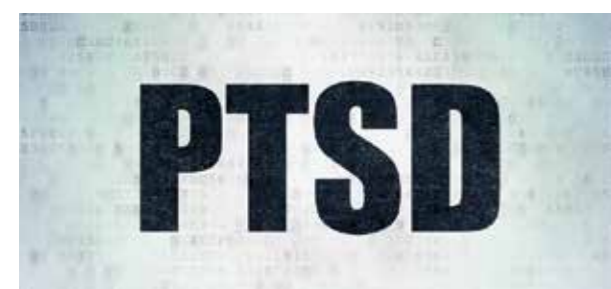
Ifølge Justitsministeriets nye undersøgelse opfylder 13,5 procent af de nuværende fængselsbetjente, værk mestre og transportbetjente diagnosekriterierne for PTSD.

Hver syvende kollega er altså ramt af en posttraumatisk belastningsreaktion.

Tallet er fire gange højere end blandt politibetjente, hvor 3,7 procent lever op til kriterierne.

Der er tale om samme undersøgelse fra VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, så begge grupper er undersøgt på samme måde.

VIVE har udsendt et spørgeskema til 2.896 nuværende fængselsbetjente, værk mestre og transportbetjente og 11.169 politibetjente.

HVAD ER PTSD?

Posttraumatisk stresslidelse (PTSD) er en psykisk lidelse, som kan opstå efter, man har været vidne til eller selv deltaget i livstruende hændelser såsom voldtægt, overfald, alvorlige ulykker eller terror. Hændelsen genopleves gennem ubehagelige minder og tilbagevendende mareridt. Kilde: Lægehåndbogen

VIVE peger på, at hvor udbredelsen af PTSD i politiet nogenlunde svarer til befolkningen generelt, så ser det anderledes ud i Kriminalforsorgen: Fængselsbetjente har en væsentlig forhøjet risiko.

Fængselsforbundets formand Bo Yde Sørensen håber, at undersøgelsen bliver et wake-up call i forhold til arbejdsmiljøet i Kriminalforsorgen: "De fleste ved, at jobbet som fængselsbetjent er hårdt. Alligevel bliver der ikke handlet på det. Det virker som om, at man tror, at det går nok alligevel. Men det gør det ikke. Vores kollegaer bliver syge. Det er ganske simpelt ikke i orden."

Han mener, at der er brug for en langt mere helhjertet indsats for at vende udviklingen: "Man kan starte med at kigge på Kriminalforsorgens grundlæggende strukturelle problem. Det nytter ikke noget, at vi bliver ved med at proppe flere og flere fanger ind i fængslerne, mens bemandingen falder. Det får vi ikke bedre arbejdsmiljø af. Og specifikt i forhold til PTSD er der brug for en massiv indsats for at forhindre og håndtere psykiske problemer. Der mangler viden i det daglige."

HR-DIREKTØR: VI VIL GERNE BLIVE BEDRE

Kriminalforsorgen ser også med stor alvor på rapportens konklusioner.

HR-direktør Lene Vejrum siger: "Vi er meget bevidste om, at arbejdet som fængselsbetjent kan medføre særlige belastninger. Derfor arbejder vi allerede målrettet på at begrænse disse risici. I den forbindelse glæder vi os naturligvis over rapportens konklusion om, at de eksisterende initiativer og støttetiltag helt overordnet opleves som velegnede og gode af organisationens medarbejdere."

Hun er dog klar over, at der er plads til forbedring: "Vi vil imidlertid gerne blive endnu bedre

**PTSD ER MERE UDBREDT BLANDT FÆNGSELSBETJENTE
END POLITIBETJENTE OG TIDLIGERE UDSENDTE SOLDATER.**

Note: Diagnose for en reaktion på svær belastning inkl. PTSD blandt nuværende og tidligere ansatte. Kilde: VIVE.

” Fængselsbetjente peger blandt andet på mangel på tid og ressourcer. Man får for eksempel ikke altid gennemført det kriseberedskab, man har i fængslerne efter voldsomme hændelser. Der er ikke tid til de små pauser i hverdagen, som kan bruges til at bearbejde kritiske situationer. Der er heller ikke tid til personalemøder, hvor man kan drøfte episoder og sikre kollegial støtte, som er vigtig i tilspidsede situationer,” siger Britt Østergaard Larsen fra VIVE.

PTSD

til at forebygge PTSD og undersøger løbende, hvad vi kan gøre anderledes. Vi ser derfor også frem til anden delrapport, som vi forventer, samler op på hele kortlægningen, erfaringerne med de nuværende initiativer og gør os klogere på årsagerne,” siger Lene Vejrum.

FLERE RAMTE END BLANDT SOLDATER

VIVE har også kigget på tal fra sundhedsvæsenet for ikke bare at finde ud af, hvor mange som lever op til PTSD-kriterierne, men som også reelt har en diagnose.

Tallene viser, at 5,4 procent af de nuværende fængselsbetjente, værk mestre og transportbetjente har en diagnose for en reaktion på en svær belastning herunder PTSD, mens det gælder for 2,0 procent af de nuværende politibetjente.

Kigger man på både nuværende og tidligere betjente, har 11,4 procent af fængselsbetjentene en PTSD-diagnose mod 3 procent af politibetjentene.

Tallene fra sundhedsvæsenet viser altså det samme billede som spørgeskemaundersøgelsen, nemlig at risikoen for at blive ramt af PTSD er væsentlig større i Kriminalforsorgen end i politiet.

Noget kunne tyde på, at problemet faktisk er større i Kriminalforsorgen end i forsvaret. Ifølge VIVE har 2,9 procent en diagnose for en reaktion på en svær belastning herunder PTSD blandt de 26.000 soldater, som blev udsendt fra 1992 til 2009. Tallet er markant mindre end blandt fængselsbetjente.

Flere fængselsbetjente er altså ramt af PTSD end udsendte soldater.

FORSKER: VI KENDER IKKE ÅRSAGEN

Britt Østergaard Larsen er en af de forskere fra VIVE, som står bag undersøgelsen.

Hun kan endnu ikke sige, hvorfor det er anderledes at arbejde med kriminelle på gadeplan og bag lås og slå.

Hun håber, at undersøgelsen kommer tættere på en forklaring, når man i den kommende tid blandt andet interviewer betjente om problemstillingen.

”Vi ved endnu ikke, hvorfor der er forskel på politio- og fængselsbetjente. Men vi kommer til at kigge nærmere på, hvad der karakteriserer dem, der bliver ramt af en belastningsreaktion. Hvem der er i særlig risiko, så man kan målrette indsatsen.”

Betjentene kommer selv med bud på, hvad der er årsager til problemet.

”De peger blandt andet på mangel på tid og ressourcer. Man får for eksempel ikke altid gennemført det kriseberedskab, man har i fængslerne efter voldsomme hændelser. De nævner, at der mangler personale, og at der ikke er tid til de små pauser i hverdagen, som kan bruges til at bearbejde kritiske situationer. Der er heller ikke tid til personalemøder, hvor man kan drøfte episoder og sikre kollegial støtte, som er vigtig i tilspidsede situationer,” siger Britt Østergaard Larsen.

LEDERE SAVNER UDDANNELSE

Rapporten viser også, at mange ledere i Kriminalforsorgen savner uddannelse på området. Det fremgår, at ”hverken de selv eller deres kollegaer er tilstrækkeligt klædt på til at håndtere medarbejdere, som har fået alvorlige psykiske vanskeligheder som følge af deres arbejde.”

Denne kritik tager HR-direktøren til efterretning: ”Det er selvfølgelig ikke godt, at vores mellemledere ikke føler sig tilstrækkeligt klædt på til at håndtere problemstillingen. Vores mellemledere er helt centrale i forhold til at tage hånd om personalet og arbejdet med at imødegå de kendte belastninger. Vi samlede i efteråret over 300 ledere til temadage-brush up i forhold til Kriminalforsorgens kriseberedskab. Et væsentligt tema på dagene var den gode ledelsesmæssige opfølgning efter voldsomme hændelser. Disse aktiviteter vil blive videreført, når vi forholdsvis ved endnu mere om årsager bag PTSD i kriminalforsorgen, som vi forventer bliver belyst i delrapport 2 efter sommer.”

ANGST, DEPRESSION OG STRESS

Undersøgelsen viser desuden, at psykiske belastningsreaktioner – herunder angst, depression og stress – er meget udbredt blandt fængselsbetjente, værk mestre og transportbetjente.

I undersøgelsen er der eksempelvis 8,4 procent, der har angstsymptomer, og 21,2 procent føler sig ofte eller hele tiden stresse.

OM UNDERSØGELSEN

VIVE har udsendt et spørgeskema til 2.896 nuværende fængselsbetjente, værk mestre og transportbetjente og 11.169 politibetjente.

HUN HAR KÆMPET EN LANG, SEJ KAMP MED PTSD, OG SELVOM LENA HAR EN VELFUNKTERENDE HVERDAG NU, LEVER HUN STADIG MED DE SYMPTOMER, DEN PSYKISKE LIDELSE TRÆKKER MED SIG.

LENA BLEV RAMT AF PTSD

AF MAIKEN KRONGAARD KNUDSEN,
FREELANCE

Det er den 11. november 2011 i Nyborg Fængsel. Lena, som er leder på et bandeafsnit, kan høre en dør smække på etagen ovenover. Hun løber op for at se, hvad der er på færde. Det viser sig at være en indsat, som ikke vil gå på arbejde. Den indsatte begynder at skubbe til en af Lenas kollegaer, som også er til stede i den lille fængselscelle. Det eskaleres hurtigt.

"Vi var fire fængselsbetjente og den indsatte. Skabe væltede, og fjernsynet væltede, jeg har aldrig været udsat for noget lignende. Hver gang vi fik den indsatte ned, var han hurtigere oppe end os. Da jeg ville hoppe på ham, imens de andre lå ned, fik jeg en knytnæve lige i tindingen og gik ud som et lys," siger Lena.

Den skadede, bevidstløse leder bliver trukket ud af en anden indsat, som kom til undsætning, og hun blev kørt på skadestuen.

OVERFALD FIK BÆGER TIL AT FLYDE OVER

Forud for den voldsomme episode havde Lena fået det dårligere psykisk. Hun gik rundt på fængselsgangene med en urolig summen indeni, var hele tiden på vagt.

"Når jeg skulle snakke med ét bandemedlem, endte jeg med at snakke med 20. De rottede sig sammen og stod i en cirkel rundt om mig. Jeg skulle passe på, hvad jeg sagde og gjorde," siger Lena.

Hun havde konstant antennerne ude og kunne ikke tåle høje lyde og larm. Når alarmen lød, gemte hun sig, hun plejede ellers altid at være den første, der løb. Nu græd hun i det skjulte og kunne ikke huske navnene på hverken kollegaer eller indsatte. Alligevel var det svært at erkende, at alt ikke var, som det skulle være.

"Jeg ville ikke acceptere, at den var gal. Jeg strittede imod og nægtede at lytte til min læge,

som advarede mig. Jeg skulle bare overkomme presset og arbejde mig igennem det," siger hun.

Da hun ikke havde sovet i et halvt år, skred hendes læge ind og udskrev sovepiller. Til sidst var der ingen vej udenom en sygemelding.

TRE ÅR I ET ANGSTFULDT HUL

I kølvandet på sygemeldingen forsvandt den faste grund helt under Lenas fødder.

"Mange gange har jeg overvejet, om jeg bare skulle køre ind i et træ," siger hun.

Hun havde mange angstsymptomer og turde ikke at tage telefonen eller at gå ud og handle. Hun sov ikke meget, og hvis hun så endelig faldt i søvn, så havde hun mareridt.

"Jeg stirrede ind i en væg i tre år. Jeg var slet ikke mig selv. Mine børn hjalp mig. De gjorde rent og købte ind. Hvis jeg en sjælden gang var med i supermarked, så satte jeg varerne, kravlede rundt på gulvet eller smuttede. De kunne ikke lide at have venner med hjemme, fordi jeg så dårlig ud," siger hun.

BEDRE MEN ALDRIG PERFEKT

I dag har Lena en velfungerende tilværelse med sine børn. Hun har fået afstand til den lange år-række i Nyborg Fængsel og de efterfølgende år i det sorte hul.

"Jeg har det meget bedre. Det kan mine børn også mærke. Jeg er langt om længe glad igen. Det har betydet meget for vores relation og familieliv," siger hun.

Nu skal den tidligere fængselsbetjent til at finde ud af, hvad hendes nye identitet er, og hvilke ønsker hun har for fremtiden.

” Jeg ville ikke acceptere, at den var gal. Jeg strittede imod og nægtede at lytte til min læge.”

66 ÅR ER INGEN ALDER. I HVERT FALD IKKE, HVIS MAN SPØRGER FÆNGSELSBETJENT MIMI PETERSEN. HUN VAR EGENTLIG GÅET PÅ PENSION, MEN NU ARBEJDER HUN I FODLÆNKEORDNINGEN I NÆSTVED.

PENSIONISTLIVET VAR FOR KEDELIGT FOR MIMI PETERSEN

AF MARIA HAMILTON

TILBAGE I TJENESTE

Mimi Petersen er allerede i gang med at gøre klar til dagens køretur, da fagbladet møder hende i fodlænken i Næstved, selvom hun lige er mødt ind på sin første arbejdsdag som pensioneret fængselsbetjent. Men det er heller ikke længe siden, hun sidste gang var tilknyttet arbejdspladsen.

"Jeg fylder snart 66, og jeg talte egentlig ned til min pensionsdag, men da den så kom, syntes jeg det blev kedeligt bare at gå derhjemme," siger hun.

Enhedsleder Tina Greth Møller er også glad for muligheden for at trække på Mimi Petersens erfaring. Langt de fleste fængselsbetjente i fodlænkeordningen er nemlig hevet ud på grund af bemandingsproblemer i fængslerne.

"Vi har ikke mange fængselsbetjente tilbage. Tidligere var det omkring halvdelen af de 12 ansatte, men nu er der kun én fængselsbetjent tilbage ud over Mimi," fortæller hun.

NYE MULIGHEDER FOR PENSIONEREDE

Det var den nye ordning for pensionerede fængselsbetjente, der blev lanceret i november 2019, der åbnede for Mimi Petersens ansættelse.

"Jeg er før blevet tilbudt ansættelse, men til 109 kroner i timen," siger fængselsbetjenten med erfaring fra rejseholdet og Herstedvester Fængsel.

"Det råbte jeg lidt op om, for jeg ved, at vi er mange pensionerede betjente, der gerne vil hjælpe til, og hvorfor så ikke give os lov til det til en ordentlig løn, når folk er ved at brække sig over mængden af arbejde," siger hun.

Nu er hun ansat gennemsnitligt 8 timer om ugen til 175 kroner i timen, og fagbladet har fået lov til at komme med på hendes første arbejdsdag.

PARLØB MED SOCIALRÅDGIVER

Mimi Petersen har en 12-timersvagt sammen med socialrådgiveren Patrick Pedersen. De skal sætte fire nye fodlænker på og lave kontrolbesøg hos en række andre afsonere.

Kollegerne kører afsted i civil af hensyn til dem, de skal besøge hjemme og på arbejdspladsen, for meningen med fodlænkeordningen er netop, at de skal kunne videreføre deres normale liv.

Den første på besøgslisten er 22 år og har fået en dom på fem måneder for blandt andet salg af stoffer, men ud fra noterne i papirerne er der ikke grund til at tro, at han ikke vil samarbejde.

"Man er igennem en grundig filtreringsproces, inden man bliver godkendt til at afsone sin dom i fodlænke. Men det er klart, at vi godt kan komme ud for, at nogen bliver aggressive, når vi er på kontrolbesøg, og de har overtrådt reglerne i en grad, så vi må tage dem med til nærmeste arrest," fortæller Patrick Pedersen.

Det er netop det aspekt, der er med til at gøre koblingen mellem de to fagligheder frugtbar, selvom der meget sjældent er magtanvendelser i fodlænkeordningen.

"Vi fængselsbetjente har jo ry for af at være lidt hårde, mens socialrådgiverne er mere bløde, og jeg synes, vi supplerer hinanden godt," siger Mimi Petersen og bakkes op af sin kollega.

"Vi har den samme funktion, og afsonerne ved ikke, hvilken uddannelse, vi kommer med og kan heller ikke se forskel. Men jeg synes, vi kan lære af hinanden. Fængselsbetjentene har en erfaring fra deres arbejde i fængslerne, som er en fordel, når vi ringer til arresthusene og siger, vi kommer med én, der ikke længere skal afsone i fodlænke," siger socialrådgiveren.

Han håber, at fokus på arbejdet i fodlænkeordningen kan skabe en bredere forståelse mellem de to arbejdsområder, så der opstår mere kollegial sammenhængskraft i netop de krydsfelter, som overleveringerne er.

POTENTIALE FOR GOD RELATION

Socialrådgiveren og fængselsbetjenten kommer tilbage efter et relativt langt besøg hos dagens første afsoner.

"Han var flink og imødekommende, men også lidt forvirret. Han vidste for eksempel ikke, at han skulle finde plads til boksen, der hører med lænken. Men jeg tror, vi kan få en god relation til ham," siger socialrådgiveren.

Fængselsbetjenten skal lige ind i det hele igen efter en pause væk fra rutinerne.

"Jeg synes, jeg var lidt rusten i forhold til det tekniske, men det skal nok komme," siger Mimi Petersen, inden de kører videre til den næste, der i dag begynder sin afsoning i fodlænke.

OM PENSIONISTORDNINGEN

Siden november 2019 har det været muligt for pensionerede fængselsbetjente at vende tilbage i jobbet på en særlig ordning.

BETJENTE
OG VÆRK-
MESTRE

-125

+30

LEDELSE
OG ADMINI-
STRATION

De seneste to år er antallet af fængselsbetjente og værk mestre faldet markant. Til gengæld er der ansat flere administratorer.

Note: Antal personer, nettoudvikling 2018-2019. Kilde: Kriminalforsorgen

BEMANDING

MENS ANTALLET AF BETJENTE OG VÆRKMESTRE FALDER, ANSÆTTER KRIMINALFORSORGEN FLERE ADMINISTRATORER.

FLERE FULDMÆGTIGE – FÆRRE FÆNGSELSBETJENTE

AF SØREN GREGERSEN

Den gamle historie om kampen mellem varme og kolde hænder udfolder sig i Kriminalforsorgen for fuldt flor.

Bemandingen på fængselsgangene bliver ringere år for år. Alligevel er der flere til at stå for de overordnede planer.

I de to seneste år har der været en nettoafgang af fængselsbetjente og værk mestre på 125 årsværk, samtidig er ledelse og administration øget med 30 årsværk.

Alene i 2019 er der eksempelvis ansat 31 nye fuldmægtige, mens der kun er stoppet 12.

Hvor det altså ikke er muligt at rekruttere tilstrækkeligt med personale til at arbejde i marken, går det bedre med at skaffe folk til at bemande skrivebordene.

Dermed fortsætter den generelle udvikling i Kriminalforsorgen.

Antallet af medarbejdere i ledelse og administration har i seneste ti år ligget konstant omkring 800. Samtidig er antallet af fængselsbetjente og værk mestre faldet fra 3.000 til 2.400. Der er altså 600 færre fængselsbetjente og værk mestre.

Administrationen udgør derfor en meget større del af Kriminalforsorgens lønbudget nu end tidligere.

FORMAND: KRITISABELT

Fængselsforbundets formand Bo Yde Sørensen kalder udviklingen for stærk kritisabel: "Man fjerner ressourcer fra dem, som har kontakt med de indsatte, og bruger flere ressourcer på regne-

” Man fjerner ressourcer fra dem, som har kontakt med de indsatte, og bruger flere ressourcer på regneark, powerpoint og managementværktøj. Det er ikke den udvikling, vi har brug for.”

ark, powerpoint og managementværktøj. Det er ikke den udvikling, vi har brug for.”

Han mener, at Kriminalforsorgen bliver dårligere og dårligere til at løse sin kerneopgave, og arbejdsmiljøet forringes: "Det er klart, at vi ikke kan løse de samme ting, når basispersonalet skrumper så kraftigt. Kriminalforsorgens evne til at resocialisere kriminelle udhules jo år for år, og samtidig forringes vores arbejdsmiljø, hvilket PTSD-undersøgelsen jo også viser med al tydelighed."

INGEN KOMMENTAR

Fagbladet har spurgt Kriminalforsorgens HR-kontor hvorfor antallet af fængselsbetjente og værk mestre er faldet, mens antallet af medarbejdere i ledelse og administration er steget. På grund af coronasituationen har Koncern HR desværre ikke haft mulighed for at svare.

JEG KOMMER ALDRIG TILBAGE

KATRINE ANDRESEN STOPPEDE SOM FÆNGSELSBETJENT I NYBORG FÆNGSEL I 2018, FORDI ARBEJDSMILJØET VAR BLEVET FOR RINGE. NU ARBEJDER HUN SOM IT-SUPPORTER.

AF MARIA HAMILTON

2005 startede 22-årige Katrine Andresen som fængselsbetjent i Nyborg Fængsel, og det var hun rigtig glad for.

"Jeg syntes, det var udfordrende og spændende arbejde, jeg var rigtig glad for det. Det var selve arbejdet med de indsatte, jeg godt kunne lide," siger hun.

De mødte altid to ind på afdelingerne som minimum, og der var en meget tæt kontakt til de indsatte og tid til at lave ting sammen med dem.

"Vi kunne lære dem basale ting som at koge et æg og købe ind. Eller vi kunne spille fodbold med dem. Alt det, der batter i forhold til resocialisering," siger den tidligere fængselsbetjent.

MAN SLÅR IKKE PÅ EN, MAN SPILLER LUDO MED

Katrine Andresen havde tid til at være den fængselsbetjent, hun gerne ville være, men i 2012 begyndte det at gå ned ad bakke. Hun havde i mellemtiden fået et barn og skiftede til at være værkfører, da hun kom tilbage fra barsel i 2013.

"Der blev skåret i mængden af personale. På mange afdelinger var der nu kun én fængselsbetjent i stedet for to. På det værksted, jeg var

på, var vi fem til at begynde med til 25 indsatte, sådan var det heller ikke længere," siger hun.

Det, at der blev færre betjente, ramte direkte ind i kernen af det arbejde, Katrine Andresen holdt af, nemlig samværet med de indsatte, og det påvirkede sikkerheden.

"Relationen til de indsatte er vores primære sikkerhed som fængselsbetjente. Man kan forklare det sådan, at man ikke slår på en, man sidder og spiller ludo med," siger hun.

I takt med at arbejdssituationen blev værre og værre, begyndte Katrine Andresen at miste kærligheden til sit job, og de indsatte mistede respekten og tilliden.

"Til sidst var vi nogle gange to betjente til 25 indsatte på et værksted med farlige redskaber. Hvis den ene skulle noget i et par timer, sad man så alene. Det udnyttede de stærke indsatte. De kunne stå og ryge en joint lige på den anden side af døren. De svage indsatte mistede tilliden til én, for man kunne ikke længere gøre noget for dem. Jeg turde ikke gå ned mellem de indsatte for at stoppe en konflikt, for jeg vidste, at de var pressede på bemanningen udenfor værkstedet også, så jeg kunne ikke være sikker på, at nogen kom og hjalp mig," siger hun.

LEDELSEN BAKKEDE IKKE OP

I takt med at arbejdsmiljøet hang i laser i Katrine Andresens optik, begyndte hun også at miste tillid til ledelsen.

"Før havde vi tæt kontakt til vores daglige leder, men lederne var også blevet færre. Tilliden mellem medarbejdere og ledelse var nærmest væk, og de var samtidig meget uenige i ledergruppen og bagtalte hinanden. Det var med til at skabe et giftigt arbejdsmiljø," siger hun.

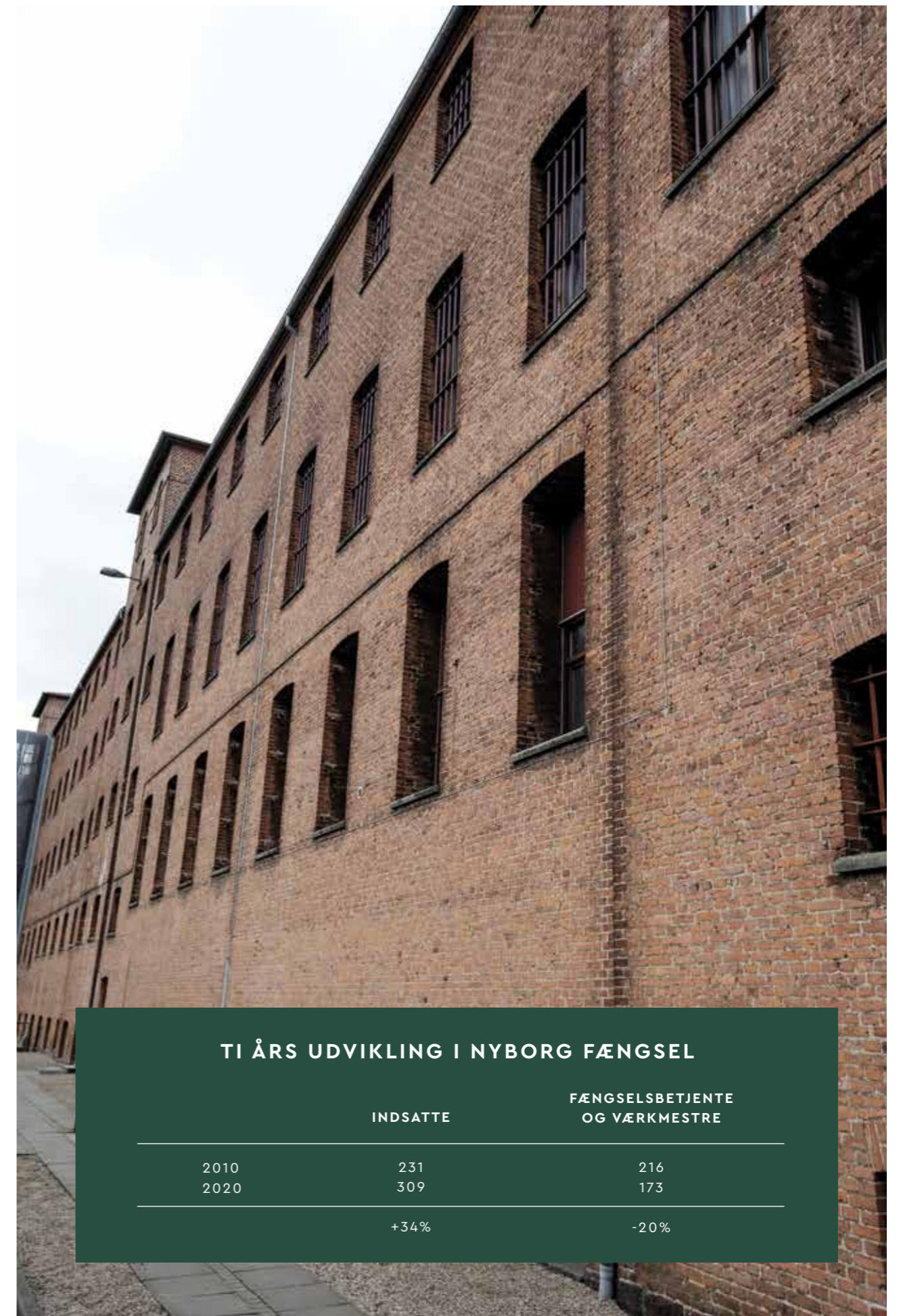
I 2018 sagde Katrine Andresen op og uddannede sig i stedet til IT-supporter.

"Jeg er glad for mit nye job. Der er gået halvandet år nu, og jeg kan mærke, at al mistilliden, jeg havde bygget op til andre mennesker i mit arbejde i Nyborg Fængsel, er ved at fordampe."

På spørgsmålet om, hvorvidt Katrine Andresen kunne finde på at vende tilbage til Kriminalforsorgen, er svaret meget klart: "Jeg kommer aldrig tilbage. Jeg tror simpelthen ikke på, at arbejdsmiljøet nogensinde igen bliver, som det var, da jeg begyndte," siger hun.

Katrine Andresen

TI ÅRS UDVIKLING I NYBORG FÆNGSEL

	INDSATTE	FÆNGSELSBETJENTE OG VÆRKMESTRE
2010	231	216
2020	309	173
	+34%	-20%

I EN NY BOG FORTÆLLER EN RÆKKE KRIMINELLE OM DERES – IKKE HELT GENNEMTÆNKTE – FORBRYDELSE. LÆS FOR EKSEMPEL HISTORIEN OM EN INDSAT I HORSERØD FÆNGSEL, SOM UTILSIGTET BLEV FLUGTFANGE PÅ GRUND AF EN SKRALDESPAND.

PÅ FLUGT I TRÆSKO

AF SØREN GREGERSEN

"Jeg er vel 18-19 år og skal afsone i Horserød, og det går fint. Jeg bliver gangmand i løbet af kort tid og har en lille købmandsforretning kørende nede på min pind. Et par af mine venner kommer med noget hash op til mig på besøg. De er vel nogenlunde lige så diskrete som en elefant hos en isenkræmmer, og lige så snart jeg kommer tilbage efter besøget, står der fire betjente udenfor. 'Vi skal lige ned og kigge på din pind.'

Der var ikke noget at gøre, de finder jo den der klump tjald. Den er nok lidt større end en almindelig rygeklump, og den er ikke lige til at snakke sig fra. Men det var altså ikke mit store problem. Nej, mit store problem var, at det er lige op til jul og nytår, og jeg har søgt om orlov. Alle fritidshjem er jo lukket mellem jul og nytår, så hvorfor ikke Horserød?

Jeg ved ikke, hvad der farer i mig, men der står sådan en stor jernskraldespand, som jeg tager på hovedet og hopper op på skrivebordet i mine træsko, du ved. Bordet tilter, og det ender med, at jeg vælter ind i ruden med spanden på hovedet og hele ruden ryger ud. De må have sat den op med tegnestifter.

Så står ham vagtmesteren og råber: 'Fangeflugt!'. Jeg ved ikke, hvad der farer igennem mit hoved. Jeg har slet ikke overvejet situationen. Jeg har træsko på. Der er sne alle steder, og det var slet ikke min plan, men jeg løb. For hvert tredje skridt må jeg stå og banke sne af træskoene. Pludselig kommer der en bil. Jeg stiller mig ud på vejen og bruger tommelen.

Det er en ældre dame, der stopper. Hun siger: 'Sig mig, er du stukket af oppe fra fængslet?' Ja, ja, det er jeg, men jeg skal hjem og holde jul og nytår. Nå, jamen, så har hun nok fået ondt af mig og spørger: 'Hvor skal du hen?' 'Bare kør mig op til en station eller et eller andet, hvor jeg kan komme videre ind mod København.' 'Nej, det skal du ikke gøre,' siger hun, 'der holder politiet'. Så sætter hun mig af ved gågaden.

Jeg bliver hentet af nogle venner. Så er jeg jo ude og holde jul og nytår. Men når man er på flugt, kan du jo ikke bare sove i din lejlighed. Så jeg er til gene for alle mine kammerater. Det ender med, at en siger: 'Du, skal vi ikke se at få det overstået? Jeg kører dig op til fængslet', og jeg siger 'jo, jo'... At skulle se dem der i øjnene, hvor jeg havde hoppet ud igennem vinduet engang. Er du sindssyg, hvor var det flovt. Men alfa og omega var jo, at jeg var ude og holde min jule- og nytårsorlov.

Røverhistorier, Iben Danielsen, Kriminalforlaget.
Bogen er baseret på en tv-serie fra TV2 Zulu.
Illustrationer: Jakob Christensen

ÅBENT BREV TIL DIREKTØR OG OMRÅDEDIREKTØR:

SÅDAN KAN KRIMINALFORSORGEN SPARE PENGE OG TILGODESE PERSONALET

Jeg arbejder som fængselsbetjent på Herstedvester Fængsel, hvor vi i flere år er blevet tvangsdstationeret til andre tjenestesteder. Først til Nyborg og nu til Storstrøm Fængsel.

Senest har vi også afgivet personale til Nykøbing Sjælland, Køge og Grønland, hvor udstationeringerne dog har været frivillige indtil videre.

Jeg har tidligere spurgt min leder om muligheden for at blive udstationeret til Københavns Fængsler i stedet for, da der også mangler personale der.

Jeg bor i Københavnsområdet, så det vil være gratis for Kriminalforsorgen at sende mig til Vestre Fængsel, og det vil være en meget bedre løsning for mig, da det ikke vil påvirke mit privatliv så meget.

Dengang svarede min leder, at det ikke var muligt, fordi Københavns Fængsler hører under et andet område.

Jeg er nu i gang med min anden to-måneders tvangsdstationering til Storstrøm Fængsel.

I Storstrøm Fængsel er der også betjente, som er udstationeret fra Jylland.

Mine jyske kollegaer fortæller mig, at de sender folk til Københavns Fængsler, Helsingør Arrest og Horserød Fængsel. Det virker fjollet, at folk fra Jylland skal køre til København og Nordsjælland. Og folk der bor i København og Nordsjælland tvinges til at køre til Falster.

Jeg har kollegaer på Herstedvester, der ikke har bil og Storstrøm Fængsel ligger dårligt i forhold til offentlig transport. I Storstrøm er der ikke altid nok sovepladser, til alle dem, der kommer langvejs fra, så de må finde på alternative løsninger.

Jeg tror, der er mange kollegaer, der ville foretrække, at de fik mulighed for at blive sendt til fængsler tættere på deres bopæl.

Kan Kriminalforsorgen ikke kigge ud over de enkelte områder og fordele personalet efter en overordnet plan, der gælder for hele landet?

Jeg tror, der kan spares mange penge, og at det vil give mindre utilfredshed blandt medarbejderne.

Venlig hilsen

Fængselsbetjent Mette Lidang
Herstedvester Fængsel

HUSK AT FØLGE OS

DEBAT

Indlæg sendes til redaktion@faengselsforbundet.dk.
Følg også debatten på Facebook, Twitter og Instagram.

RAMMER NEDSKÆRING IKKE SIKKERHEDEN?

For 15 år siden stiftede jeg bekendtskab med Hobro Arrest; en arbejdsplads, der betyder meget for mig.

Dengang blev der oprettet en sikkerhedspost. Årsagen var, at der skulle være øget tryghed for ansatte og indsatte, når overvagtimesteren og arrestforvareren gik hjem.

Dengang var vores indsatte vel at mærke mindre farlige, og vores gennemsnitsbelæg lå på cirka 92 procent.

For cirka tre år siden gik overvagtimesteren og arrestforvareren så hjem – og kom ikke igen, for der skulle spares (reorganisering).

Vi fik en daglig leder og trods nedskæringen på en mand, har vi fået huset til at køre, disciplinærsager med mere er nu hos betjentene, og vi får i fællesskab tingene til at fungere.

Nu kommer man så igen og vil hente en anden funktion i huset!

Er behovet for øget sikkerhed pludselig forsvundet for Kriminalforsorgen?

Det siges godt nok, at vi ikke går på kompromis med sikkerheden, men vi er i en tid med 100 procent belæg.

Så efter 1. april vil vi være to betjente til 27 pladser (hvilket betyder 29 indsatte) i lukket regi. Og med to, mener jeg to alene. Der er ikke hjælp at hente på en anden afdeling eller lignende.

Det er mig, mine kollegaer og faktisk også de indsatte, der er indsatsen i dette spil.

Og årsagen til, at der gambles med store menneskelige indsatser – er et ikke overholdt budget!

Med venlig hilsen
René Binderup-Nielsen
Hobro Arrest

40 ÅRS JUBILÆUM: VIVI POULSEN, RINGSTED ARREST

1. marts 1986 gik prøvebetjent Vivi Poulsen ind igennem porten til Vestre Fængsel.

Inden da havde Vivi haft sine læreår hos politiet med 5 år og 11 måneder på motorkontoret.

Efter endt prøvetid på Vestre Fængsel søgte Vivi til Køge Arrest, inden turen gik til det naturskønne Gribskov. Gribskovlejren var hjemsted for hovedsageligt hæfteafsonere.

1. juni 2000 kom Vivi hjem til Ringsted Arrest, hvor hun har knoklet, slidt og slæbt.

Sagsbehandling – og i nyere tid er du vores medicindame – til alles tilfredshed.

Vivi har ligeledes været husets tillidsmand og siddet i AO-Sjællands bestyrelse.

Privat danner Vivi par med sin elskede Claus, hvor de nyder fritiden med kørsel på motorcykel, og skiferie om vinteren, gerne i Sverige. Herudover har du dine dejlige børn som for længst er flyttet fra reden, men jeg ved, de får nogle gode råd af den gamle kone.

Vivi tillykke med dine 40 år i statens tjeneste, og alt held og lykke fremad i livet. Og husk der er kun 5 år og 11 måneder til medaljen.

På personalets vegne

John Strandkov
Tillidsmand

Forsikring

TJM Forsikring dækker hele familien

De små, de store, de unge, de firbenede...
Vi har forsikringer til alle.

Læs mere på [TJM-forsikring.dk/forsikringer](https://tjm-forsikring.dk/forsikringer).

Lægehotline og
dyrlægehotline
– hjælp lige
ved hånden

Sammenhold
betaler sig